

PROCEDURE VOOR DE OPVOLGING VAN HET EUROPEES BESLUITVORMINGSPROCES

1. Onderzoek van voorstellen van normatieve akten en andere documenten van de Europese Commissie

Sedert 1 september 2006 (Barroso-initiatief) zendt de Europese Commissie rechtstreeks naar de nationale parlementen haar discussiedocumenten (groenboeken, witboeken en mededelingen) alsook de tot het Europees Parlement en de Raad gerichte ontwerpen van wetgevingshandelingen. De nationale parlementen kunnen opmerkingen formuleren met het oog op een betere beleidsbepaling.

De analysecel van het secretariaat van het Adviescomité voor de Europese Aangelegenheden voert een selectie door van de voor België (en het Federale Parlement) relevante documenten.

Hiervan wordt een synthesesnota gemaakt. Overeenkomstig art. 37bis van het Kamerreglement worden dergelijke nota's overgezonden aan de bevoegde commissies (voorzitter, Europromotoren en effectieve leden) met de vraag deze te agenderen en te bespreken.

Indien het document een volledig nieuw wetgevingsvoorstel betreft, redigeert de Europese cel eveneens een ontwerp van subsidiariteitsadvies overeenkomstig het aan het Verdrag van Lissabon gehechte protocol betreffende de toepassing van de beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit.

Het is vervolgens aan de bevoegde commissies te beslissen om een definitief subsidiariteitsadvies te formuleren. Indien 1/3 van de leden het vraagt, dan wordt het voorstel van subsidiariteitsadvies ter goedkeuring voorgelegd aan de plenaire vergadering. Zoniet wordt het advies aangenomen door de commissie, beschouwd als het standpunt van de Kamer. Het subsidiariteitsadvies wordt gepubliceerd als parlementaire document en meegedeeld aan de Europese Commissie en aan de regering.

Tot besluit moet worden gesteld dat de "subsidiariteitsprocedure" in ruime zin moet opgevat worden: ze moet de parlementaire aandacht voor de Europese besluitvorming in het algemeen (ook het evenredigheidsprincipe; impact op België, ...) uitlokken.

2. Opvolging van de Europese Ministerraden

In principe moeten de federale ministers de agenda's van de Europese Ministerraden, samen met een verklarende nota en de verslagen van de vergaderingen van de Raad, overmaken aan de Kamer en hierbij een speciale aandacht verlenen aan de Belgische positie. Deze bijkomende inlichtingen moeten de debatten gaande houden die de permanente commissies uit hoofde van artikel 36 van het Reglement elke maand wijden aan de Europese aangelegenheden.

Ook bezorgt de permanente vertegenwoordiging systematisch aan het Adviescomité alle documenten met betrekking tot de activiteiten binnen de Raad.

Al deze documenten worden overgemaakt aan de voorzitters van de commissies, aan de Europromotoren en aan het secretariaat van de betrokken commissie.